

stør og Hobro; thi ved Befolkningens Udtalelser paa saadanne Forsamlinger kommer det ganske an paa, hvorledes den bliver spurgt, og hvorledes den undervises, for den spørges. Naar man kommer op til en Egn og siger: Gjør I ikke det, saa stemmer Folkethinget ikke for en saadan Bane, kommer Svaret til at lyde noget anderledes, end naar man siger: Her er en Bane fra Hobro til Løgstør, som Regjeringen og Landsthinget ere enige om, som varetager Himmerlands Interesser saa godt, som nogen Bane kan varetage dem, og som ikke peger mod en yderligere Længde- eller Tværbane ned gennem Sjælland, saa tror jeg ganske vist, at Befolkningen endnu vil svare saaledes, som da den første Gang blev spurgt: Lad os faae Banen fra Hobro til Løgstør. — Det var blot det, jeg vilde sige.

Madjen: Jeg har ikke sagt, at Udvalgets Flertal har stillet noget Forslag i saa Henseende. Jeg har blot sagt, at ikke blot Udvalgets Flertal, men i Grunden hele Udvalget har den Gang, for 2 Aar siden, i Betænkningen gjort en Bemærkning, der gaar ud paa, at man anser netop den af mig nævnte Retning af Banen for at være den heldigste. Den findes her i Udvalgets Betænkning, jeg skal ikke læse den op, men blot henviser dertil.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Ja, det synes jo, efter hvad det ærede Medlem bebudede, at dette Lovforslag vil møde samme Vanskeligheder, som det før har mødt. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er fremst oprindelig af mig i Henhold til gamle tidligere givne Løfter, jeg har saa at sige arvet det. Min Mening er iøvrigt, at den vedkommende Egn vil daarlig nok kunne bære eet Baneanlæg og slet ikke to, og kan man ikke enes nu om et Baneanlæg, naar Interesserne ere saa store, og saa dygtige og virksomme Kræfter reise sig for det, saa maa man gaa over til Privatbane og faae Statsstiftud til den, saa vil man bedre selv kunne blive Herre over de Siner, man ønsker at vælge.

Rump: Maa det være mig tilladt som Ordfører for det Udvalg, som var nedsat for 2 Aar siden, og som den, der har fremsat Udvalgets Betænkning, at sige, at jeg ikke kan anerkende Rigtigheden af det, som det ærede Medlem fra Bendisyssel har ubledet af denne Betænkning, thi der staar intet Sted udtalt i den, at vi vilde anse den omtalte Linie for at være den bedste. Der staar, at naar man vil se bort fra Udgifterne

ved Banernes Anlæg og Drift og alene tage Hensyn til Landboernes Tarv, maatte det indrømmes, at det saaledes nævnte Jernbaneforslag vilde være at foretrække, men deri ligger allerede indirekte, hvad der siges længere nede, at man ikke kan se bort, dels fra Udgifterne, og dels ogsaa fra Kjøbstæderne, idet der netop senere gjøres opmærksom paa, at naar man først skulde have en saadan Bane, maatte man ikke blive staaende derved, men ogsaa af Hensyn til Hobro og Ribe anlægge en Sidebane til disse to Byer. Saa jeg tror rigtignok, at man maa være aldeles forud indtagen for denne Mening for at kunne læse den ud af Udvalgets Betænkning, saaledes som det ærede Medlem har gjort. Jeg skal iøvrigt ikke inblade mig paa selve Sagen, men kun sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem (Madjen) i, at der fra Befolkningens Side skulde foreligge Tilfjendegivelser om som deres enstemmige Mening, at en vis Bane er den rigtige, og at den af Ministeren foreslaaede Bane er den urigtige. Jeg har ogsaa haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med de Ansøelser, som gjøre sig gjældende hos Befolkningen der, og jeg tror, at Svaret hænger sammen med den Maade, hvorpaa man har spurgt dem. Naar man siger til Folk: I kunne være temmelig visse paa at faae en Bane fra Løgstør til Hobro, og I kunne ogsaa gjerne faae en til Viborg, sige de naturligvis Alle Ja. Det glæder mig meget, at det ærede Medlem dog nu fandt, at Banen Løgstør—Hobro kunde staa som Nr. 2; thi jeg fik det Indtryk, at han forrige Gang mente, at den slet ikke kunde bruges.

Madjen: Jeg skal ikke udtale mig om min endelige Stilling til Banen Løgstør—Hobro. I saa Henseende staar jeg paa samme Standpunkt som for 2 Aar siden. Jeg har kun udtalt mig om, hvad der er bekendt med Hensyn til den almindelige, ja næsten enstemmige Mening i Himmerland, og hvad der ogsaa er bekendt fra de forskjellige Deputationer, som for to Aar siden bleve sendte herover til det den Gang nedsatte Udvalg for at konferere med det. Jeg har kun hørt een Mening fra dem. Naar der var Spørgsmaal om, hvad de troede, der var heldigt, saa lod Svaret: Løgstør—Viborg; men naar man ikke kan faae den Bane, saa er man ogsaa tilfreds med Løgstør—Hobro. Jeg skal ikke fortsætte videre.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.